

Curtea Supremă de Justiție
ÎNCHEIERE

05 martie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată în componența:

Președinte

Judecători

Țurcan Anatolie

Mânăscuță Igor

Daguța Sergiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Babenco Valeriu în numele inculpatului Obreja Constantin împotriva deciziei completului de judecată al Curții de Apel Cahul din 06 noiembrie 2023, în cauza penală privindu-l pe

Obreja Constantin xxxxx, născut la xxxxx,
originar și xxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 23.11.2021 – 17.05.2023;

Instanța de apel: 08.06.2023 – 06.11.2023;

Instanța de recurs: 21.11.2023 - 05.03.2024.

Asupra recursului declarat, în baza actelor din dosar, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir, din 17 mai 2023, *cauza fiind examinată potrivit rigorilor art. 364¹ Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*, Obreja Constantin a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 264¹ alin.(4) Cod penal, la 3 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art. 264¹ alin.(4) Cod penal, la 3 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

în baza art. 264¹ alin.(4) Cod penal, la 3 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit inculpatului Obreja Constantin pedeapsa definitivă de 08 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare aplicată inculpatului Obreja Constantin a fost suspendată condiționat pentru o perioadă de probațiune de 1 an.

A fost soluționată chestiunea cu privire la corpurile delictelor.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Obreja Constantin la 10 octombrie 2021, aproximativ la orele 04:30, fără a deține permis de conducere, a condus automobilul de modelul „xxxxx”, cu nr. de înmatriculare xxxxx pe traseul xxxxx în preajma xxxxx, în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, prin ce a încălcat cerințele art. 10 pct. 2) lit. a) RCR, care prevede că: „persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede: a) permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus...”, art. 14 lit. a) RCR potrivit căruia: „conducătorului de vehicul îi este interzis: să conducă vehiculul în stare de ebrietate, ...”, ca ulterior, după ce a fost stopat de către colaboratorii poliției pe traseul nominalizat, existând temeieri suficiente de a presupune că dânsul se află în stare de ebrietate inadmisibilă produsă de alcool, prin metoda testului alcoolsopic la aparatul de model ”Drager Alcotest 6810”, testarea cu nr. 273 din 10 octombrie 2021, ora 04:48, s-a constatat că concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat constituie 0,57 mg/L, rezultat care, conform prevederilor art. 134¹² Cod penal, corespunde stării de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Acțiunile inculpatului Obreja Constantin au fost încadrate juridic de către prima instanță în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, conform indicilor: *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, adică conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și care nu deține permis de conducere.*

Tot el, Obreja Constantin, la 12 februarie 2022, aproximativ la orele 23.27 fără a deține permis de conducere, a condus automobilul de model „xxxxx” cu nr. de înmatriculare xxxxx, pe traseul xxxxx, în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, prin ce a încălcat cerințele art. 10 pct. 2) lit. a) RCR, care prevede că: „persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede: a) permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus...”, art. 14 lit. a) RCR potrivit căruia: „conducătorului de vehicul îi este interzis: să conducă vehiculul în stare de ebrietate, ...”, ca ulterior, după ce a fost implicat într-un accident rutier pe traseul nominalizat, în urma documentării cazului, existând temeieri suficiente de a presupune că dânsul se află în stare de ebrietate inadmisibilă produsă de alcool, prin metoda testului alcoolsopică la aparatul de model ”Drager Alcotest 6810”, testarea cu nr. 3518 din 13 februarie 2022, ora 00:19, s-a constatat că concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat constituie 1,00 mg/L, rezultat care, conform prevederilor art. 134¹² Cod penal, corespunde stării de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Acțiunile inculpatului Obreja Constantin au fost încadrate juridic de către prima instanță în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, conform indicilor: *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, adică conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și care nu deține permis de conducere.*

Tot el, Obreja Constantin, la 17 februarie 2022, aproximativ la orele 22.00, fără a deține permis de conducere, a condus automobilul de model „xxxxx” cu nr. de înmatriculare xxxxx, pe traseul local din s. xxxxx, în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, prin ce a încălcat cerințele art. 10 pct. 2) lit. a) RCR, care prevede

că: „persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede: a) permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus...”, art.14 lit. a) RCR potrivit căruia: „conducătorului de vehicul îi este interzis: să conducă vehiculul în stare de ebrietate, ...”, ca ulterior, după ce a fost stopat de către colaboratorii poliției pe traseul nominalizat, existând temeieri suficiente de a presupune că dânsul se află în stare de ebrietate inadmisibilă produsă de alcool, prin metoda testului alcoolscopic la aparatul de model ”Drager Alcotest 6810”, testarea cu nr. 3525 din 17 februarie 2022, ora 22:49, s-a constatat că concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat constituie 0,55 mg/L, rezultat care, conform prevederilor art. 134¹² Cod penal, corespunde stării de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Acțiunile inculpatului Obreja Constantin au fost încadrate juridic de către prima instanță în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, conform indicilor: *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, adică conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și care nu deține permis de conducere.*

3. Sentința nominalizată a fost contestată cu apel de către procurorul în Procuratura raionului Cantemir, Pulbere Alexandru, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia în latura pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Obreja Constantin pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, art. 264¹ alin. (4) Cod penal și art. 264¹ alin. (4) Cod penal să-i fie stabilită pedeapsa de a câte 3 luni, iar conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 06 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În rest, sentința să fie menținută.

Drept argumente pentru înaintarea apelului, procurorul a indicat că prima instanță, la stabilirea pedepsei inculpatului, nu a ținut cont de faptul că acesta anterior a fost judecat, fiindu-i numită pedeapsa atât sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, cât și sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, însă, pedepsele aplicate anterior inculpatului nu și-au atins scopul, întrucât ultimul nu s-a reeducat, și din nou a comis alte infracțiuni.

3.1. În apelul declarat de către avocatul Babenco Valeriu în numele inculpatului Obreja Constantin s-a solicitat casarea parțială a sentinței în latura pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului, pentru infracțiunile comise, să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Apărarea, în motivarea apelului înaintat a indicat că pedeapsa stabilită inculpatului pentru infracțiunile comise, este prea aspră, din motiv că acesta este acuzat de comiterea unor infracțiuni ușoare pentru care este prevăzută și o altă pedeapsă decât cea cu închisoarea, cum este munca neremunerată în folosul comunității. Astfel, a menționat că prima instanță urma să ia în considerare că inculpatul este angajat în câmpul muncii, se caracterizează pozitiv, a recunoscut vina, a înaintat cerere de examinare a cauzei în baza probelor administrate la faza de

urmărire penală, iar în timpul comiterii infracțiunilor pentru care a fost condamnat, nu executa o altă pedeapsă și nici nu era în perioada de probațiune.

4. Prin decizia completului de judecată al Curții de Apel Cahul din 06 noiembrie 2023 a fost respins apelul declarat de către avocatul Babenco Valeriu în numele inculpatului; a fost admis apelul declarat de către procuror, casată parțial sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir, din 17 mai 2023, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, și pronunțată o nouă hotărâre în această parte, prin care Obreja Constantin a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 264¹ alin.(4) Cod penal, de 3 luni închisoare, cu executare pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art. 264¹ alin.(4) Cod penal de 3 luni închisoare, cu executare pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art. 264¹ alin.(4) Cod penal de 3 luni închisoare, cu executare pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit inculpatului Obreja Constantin pedeapsa definitivă de 06 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința primei instanțe a fost menținută.

Instanța de apel, în motivarea deciziei adoptate a indicat că prima instanță, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității, raportată la declarațiile date în ședința de judecată de către părți și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Obreja Constantin încadrarea juridică corespunzătoare, conform prevederilor art. 264¹ alin.(4), art. 264¹ alin.(4) , art. 264¹ alin.(4) Cod penal.

Totodată, a menționat că la cererea acuzatorului de stat, au fost cercetate suplimentar, în instanța de apel, următoarele probe din materialele cauzei: caracteristica eliberată de Primăria com. xxxxx pe numele lui Obreja Constantin, potrivit căreia inculpatul se caracterizează din punct de vedere pozitiv; certificatul eliberat de Primăria com. xxxxx la 17 februarie 2022 privitor la componența familiei lui Obreja Constantin, din care rezultă că nu este căsătorit și copii la întreținere nu are; informația eliberată de SIC "Acces Web" din care rezultă că Obreja Constantin nu deține permis de conducere; revendicarea, forma 246 pe numele lui Obreja Constantin, din care rezultă că ultimul anterior a fost atras la răspundere penală; cazierul contravențional eliberat pe numele lui Obreja Constantin, potrivit căruia inculpatul a fost suspendat răspunderii contravenționale pentru săvârșirea mai multor contravenții; sentința Judecătoriei Cantemir din 28 mai 2018; sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 20 iulie 2021; informația de la Biroul de Probațiune Cantemir din 21 octombrie 2021 cu nr. 11/1144; cererea scrisă de Obreja Constantin privitor la examinarea cauzei conform art. 364¹ Cod de procedură penală și declarația inculpatului din instanța de fond.

Astfel, instanța de apel, analizând sentința judecătorească sub aspectul individualizării pedepsei stabilite inculpatului Obreja Constantin, a reținut că prima instanță nu a acordat deplină eficiență dispozițiilor art. 7, art. 61, coroborat cu art.75 Cod penal, iar pedeapsa stabilită inculpatului sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării ei, nu este proporțională cu gravitatea faptelor

comise, cât și nu va fi în măsură să asigure corectarea și resocializarea acestuia, restabilirea echității sociale, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea ultimului și a altor persoane.

În acest sens, a enunțat că inculpatul Obreja Constantin a comis un concurs de infracțiuni, care, conform art. 16 Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare, anterior a fost atras la răspundere penală, cu antecedente penale stinse, la locul de trai se caracterizează pozitiv, nu are persoane la întreținere, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află; circumstanțe care atenuază sau agravează răspunderea inculpatului Obreja Constantin prevăzute la art. 76 și art. 77 Cod penal, nu au fost reținute.

Drept urmare, instanța de apel a menționat că instanța de fond neîntemeiat a aplicat în privința inculpatului Obreja Constantin dispozițiile art. 90 Cod penal, și a suspendat executarea pedepsei definitive cu închisoare stabilită inculpatului, fără a lua în considerare că anterior inculpatului i-a fost acordată posibilitatea de a se corecta și reeduca, însă aceasta nu și-a făcut concluziile necesare și a săvârșit alte noi infracțiuni.

Așadar, a considerat întemeiate argumentele procurorului referitor la caracterul blând al pedepsei aplicate de către prima instanță în privința inculpatului Obreja Constantin pentru săvârșirea a trei infracțiuni, în stare de ebrietate avansată.

Totodată, instanța de apel a catalogat ca neîntemeiate argumentele avocatului privitor la aplicarea în privința inculpatului a pedepsei cu munca neremunerată în folosul comunității, or, analizând circumstanțelor cauzei și personalitatea inculpatului, a constatat că ultimul nu poate fi corectat prin pedeapsa solicitată de apărare.

Subsidiar, instanța de apel a remarcat că termenul de prescripție a răspunderii penale în privința lui Obreja Constantin pentru săvârșirea infracțiuni prevăzute de art. 264¹ alin.(4) Cod penal (episodul din 10 octombrie 2021) nu a expirat, întrucât în perioada 02 martie 2022 – 31 martie 2022 prin Dispozițiile Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, cauzele penale aflate în curs pe rolul instanțelor de judecată, indiferent de etapa de examinare, au fost suspendate de drept pe durata stării de urgență.

Pe rațiunile dezvoltate mai sus, instanța de apel a admis, ca întemeiate, argumentele procurorului invocate în cererea de apel în sensul blândeții pedepsei stabilite inculpatului. Respectiv, a respins argumentele apărătorului privitor la severitatea pedepsei stabilite în privința inculpatului.

5. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu recurs de către avocatul Babenco Valeriu în numele inculpatului Obreja Constantin, prin care, invocând temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 5), 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această latură, prin care inculpatului, pentru infracțiunile comise, să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, din considerentul că pedeapsa stabilită inculpatului pentru infracțiunile comise, este prea aspră, or, acesta este acuzat de comiterea unor infracțiuni ușoare pentru care este prevăzută și o altă pedeapsă decât cea cu închisoarea, cum este munca neremunerată în folosul comunității.

Suplimentar, a indicat că, la stabilirea pedepsei, instanța de apel a ignorat faptul că inculpatul este angajat în câmpul muncii, se caracterizează pozitiv la locul de trai, a recunoscut vina, precum și că a înaintat cerere de examinare a cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală.

5.1. La recursul declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, menționând că soluția instanței de apel, referitor la categoria și mărimea pedepsei stabilite inculpatului corespunde prevederilor art. 6, 7, 61, 75-78 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, fiind argumentată suficient prin prisma principiilor și criteriilor de individualizare a pedepsei. În consecință, consideră că pedeapsa aplicată este una echitabilă.

6. Examinând admisibilitatea recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Conform dispozițiilor art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), instanța de recurs, examinând admisibilitatea recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în baza materialelor din dosar, este în drept, într-un complet din trei judecători, prin încheiere, să declare recursul inadmisibil în cazul în care constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Or, prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01.09.2023), stipulează că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art. 427 invocate în recurs.

În aserțiunea dată, reieșind din conținutul recursului declarat, se atestă că titularul acestuia, deși invocă temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 5), 6) Cod de procedură penală, însă, în esență, critică soluția instanței de apel dintr-un singur considerent, și anume, că în viziunea acestuia, instanța de apel greșit a individualizat pedeapsa aplicată, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă prea aspră, privativă de libertate, argumente ce se subscriu temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, potrivit căruia recursul este admis dacă a fost aplicată o pedeapsă în alte limite decât cele prevăzute de lege.

Verificând actele cauzei raportate la criticele invocate de către recurent, instanța de recurs le consideră vădit neîntemeiate, menținând *ad integrum* statuările din decizia instanței de apel, în partea ce ține de chestiunea individualizării pedepsei realizate în privința inculpatului pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264¹ alin.(4), art. 264¹ alin.(4) , art. 264¹ alin.(4) Cod penal.

Întru fundamentarea soluției adoptate, instanța de recurs statuează că potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra

corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest sens, completul de judecată reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Subsecvent, instanța de recurs reiterează că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Învederând cele expuse supra, completul de judecată concluzionează că nu poate fi reținută solicitarea apărării privind necesitatea stabilirii în privința inculpatului Obreja Constantin a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, deoarece sub aspectul individualizării pedepsei penale, soluția instanței de apel cu privire la stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare, este întemeiată și legală.

Subsecvent, în privința criticilor recurentului, precum că instanța de apel, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă privativă de libertate, nu a motivat care este necesitatea aplicării unei pedepse reale, interpretând, astfel, greșit prevederile art.75 alin.(1) Cod penal, precum și că a neglijat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală (art.364¹ Cod de procedură penală), instanța de recurs enunță că instanța de apel, la individualizarea pedepsei, a ținut cont de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, inculpatul beneficiind și de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de sancțiunea normelor de drept aplicate, în conformitate cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, astfel, întemeiat a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se va asigura doar prin izolarea inculpatului de societate, cu aplicarea unei pedepse reale, sub formă de închisoare.

În continuarea expunerilor sale, cu privire la solicitarea apărării de a-i stabili inculpatului o pedeapsă mai blândă, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, instanța de recurs reține că instanța de apel, la individualizarea și stabilirea pedepsei aplicate inculpatului Obreja Constantin, au respectat întocmai prevederile art. 75 alin. (2) Cod penal, care prevede că o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Așadar, revenind la materialele cauzei, completul de judecată reiterează că potrivit Formei de revendicare nr. 246 (f.d. 21, 33-37, Vol. I), inculpatul anterior a

comis mai multe infracțiuni, fiindu-i stabilite diverse categorii de pedepse penale, printre care, atât sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, cât și sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, însă nu s-a corectat, nu a tras concluziile necesare și a continuat comiterea faptelor infracționale.

Tot în acest sens, instanța de recurs mai notează că potrivit cazierului contravențional (f.d. 22, Vol. I), inculpatul a fost atras la răspundere contravențională de 11 ori, inclusiv, pentru conducerea mijlocului de transport fără permis, astfel, fiind justificată aplicarea față de inculpat a pedepsei sub formă de închisoare, acesta fiind unica măsură ce ar putea să atingă scopurile pedepsei penale, prevăzute de art. 61 Cod penal.

Din cele reliefate, completul de judecată remarcă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, relevă în mod concludent că, instanța de apel corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa stabilită inculpatului, fiind în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont, inclusiv, de prevederile art. 61, 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii, iar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Față de lucrul judecat de către instanța de apel, completul de judecată consideră că o atare modalitate de individualizare a pedepsei corespunde exigențelor legii penale, iar pedeapsa aplicată infractorului este echitabilă raportat la scopul urmărit de legislator în art. 61 Cod penal, care îl va descuraja pe inculpat de a comite, în viitor, alte fapte infracționale.

În acest punct de analiză, instanța de recurs consideră necesar de a face trimitere și la jurisprudența constantă a Curții Europene, prin care s-a statuat cu titlul de principiu că instanțele judecătorești trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul art. 6§1 al Convenției (a se vedea în acest sens cauza Ruiz Torija vs. Spain, 9 decembrie 1994, §29). Totuși, instanțele nu sunt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument al părților, mai cu seamă dacă el este invocat în mod repetat, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei. Or, în opinia Curții, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție. (a se vedea în acest sens cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010).

În consecință, în viziunea instanței de recurs, concluziile expuse pe larg de către instanța de apel în decizia sa, sunt juste, iar criticile recurentului nu constituie temei de a răsturna situația în prezenta cauză, ce ar necesita intervenția instanței ierarhic superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești adoptate de instanța de apel, și, potrivit legii, decide inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E :

Inadmisibilitatea recursului declarat de către avocatul Babenco Valeriu în numele inculpatului Obreja Constantin împotriva deciziei completului de judecată al Curții de Apel Cahul din 06 noiembrie 2023, în cauza penală privindu-l pe **Obreja Constantin xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Mânăscuță Igor

Daguța Sergiu